

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

La școală...

(=) 1 Septembrie!

Zilele de foc ale verii sânt pe ducă.

Lumina domoală, din luna lui Răpciune, cu frunzele tremurate de vânt potolit, vestesc sfârșitul de vacanță școlară și începutul unui nou period de muncă pentru cultivarea minții și inimii tinerești în școlile noastre primare, normale și secundare.

În vederea deschiderii anului școlar 1935—36, dl Dr. Angelescu, ministrul instrucțiunii, a examinat, în conferințe ținute cu organele de control, problemele importante, care privesc școala și cultura românească.

Expunerile documentate ale dlui ministru scot la iveală, între alte lucruri bune, și rezultatul mult promițător, că cercetarea școlilor primare, pe cuprinsul țării, depășește azi cifra de 80 la sută, ear în multe județe atinge 95—96 la sută, — faptul având drept consecință scăderea surprinzătoare a analfabetismului la sub 35 la sută.

Reformele, profund chibzuite ale dlui ministru Dr. Angelescu, se îndreaptă spre laturea practică a vieții sătești, de o parte prin înființarea școlilor de gospodărie pentru băieți și fete, de altă parte prin supravegherea alimentației și îmbrăcămintei, prin îngrijirea localului și grădinii, ca îndemn și exemple de urmat pentru săteni.

De asemenea s'a cerut dlilor directori, ca fiecare școală normală, căreia i s'a adăugat acum și clasa a opta, să fie un centru de culturalizare a satelor din jurul școlii, obligând pe profesori și elevi, ca în fiecare Duminică și sâmbătă să meargă

în comunele din împrejurime, într'o rază de 10—20 km., în care să organizeze serbări populare cu producțiuni de coruri, conferințe, teatru etc.

O îndrumare școlară sănătoasă, în cadrele amintite, este menită să iasă biruitoare asupra tuturor piedecilor ce stau în calea propășirii tot mai mari a satelor noastre de pretutindeni.

Aici, în marea operă de luminare, intervine lucrarea mijlocitoare atât a învățătorului, cât și a preotului.

Școala normală și academia teologică, iși au programele de studii întocmite cerințelor timpului, — așa ca ceice termină cursurile lor să fie capabili și de inițiativă și de organizări, ca b. o. înjgheburile diferitelor societăți de cultură și binefacere, o sprijinire a mișcării economice, sau a chestiunilor sanitare, cu raport la sat ș. a., — toate acestea, de sine înțeles, între marginile permise de lucrarea împreună cu datoria de căpetenie a tagmei de preoți și învățători.

În trecutul bisericii și școlii noastre din Ardeal a dăinuit, cu excelente rezultate, solidaritatea între dascăl și preot, când ei, terminând școlile bisericii, aveau o pregătire înrudită, — deplin conștienți că urmăresc o țintă comună, — o pregătire care, de alt fel, se dă și astăzi în școala noastră normală confesională dela Sibiu.

Rar fapt este mai înălțător, pentru sufletele masselor, decât acela, când învățătorul și preotul, săvârșindu și îndatoririle la catedră și la amvon, nu se sfiesc a da mână de sprijin binevoitor sătenului, îndreptându-l în calea lui spinosă de om așa de

puțin ajutorat, și propoveduindu-i, cu înțelegere și iubire, adevăruri și învățături, conform misiunii la care sânt chemați și neluând în seamă «politiceștile» moravuri ale zilei.

Plaga «politiceștilor» are să fie cu totul înlăturată.

Să nu se mai găsească în țară preoți, profesori, învățători, ispitiți de «bunătățile» împreunate cu lupta de agenți electorali, poruncită dela clubul, în care au avut neprevăderea d'a se înregimenta.

Intocmai cum un magistrat sau un ofițer nu se avântă în fruntea grupului de cetățeni alegători, și nici nu fac parte din cluburile politice, la fel trebuie să procedeze și bărbaii catedrei și ai amvonului, fără să aștepte ca forurile superioare să le impună prin regulamente astfel de atitudini și să-i ferească, sub sancțiunea legii, de otrava politicianistă, de care, spre binele lor și al tuturor, sânt scutiți ofițerii și judecătorii.

În asemenea condiții, generația crescută în spirit adevărat religios-moral, în spirit de ordine, va fi garanția sigură, că vom izbuti să păstrăm și să dezvoltăm toate bunurile incomparabile, de care prea milostivul Dumnezeu a învrednicit, țară și popor, cu mare și minunată dărnicie.

O sută douăzeci de cununii religioase

Am vestit, într'un număr precedent, că în județul Buzău s'a săvârșit de curând oficierea cununilor religioase la un mare număr de perechi, care trăiau în concubinaj. Mirii și miresele din câteva comune ale județului, la îndemnul preoților și cu sprijinul prefectului județean, s'au adunat și au îndeplinit un act creștinesc de înaltă moralizare.

În legătură cu cele petrecute la această rară sâmbătă, un contrate face următoarele nimerite comentarii:

S'au adunat mirii și miresele în haine de sâmbătoare, pentruca, în fața a sute de consăteni și a unui splendid sobor de preoți, să fie închinată viața lor, oblunduirii divine, având naș pe prefectul acelu județ și pe soția sa, ceea ce înseamnă oarecare înrudire cu aceste persoane din elita societății. În zilele noastre, când între toate inovațiile zise civilizate, a fi ateu pare că înseamnă ceva deosebit de frumos (!), readucerea la izvorul de credință și de respect pentru legea străbună este o faptă nu numai creștinească, ci și patriotică. Cei cari desfid morala curentă trăind în concubinaj, dovedesc o totală neînțelegere nu numai a buneii cuviințe, ci și a legilor civile ale țării. Ei trădează intenția de a avea libertatea să-și desfacă oricând căminul, unde copiii trebuie să fie la locul cel mai asigurat. Prin sate însă nu totdeauna concubinajul este din rea voință, sau din lipsă de îndemn sufletesc, ci foarte adeseori sărăcia este cauza fundamentală. Anii trec, exemplul se întinde și oamenii se pomenesc cărunți în trai nelegiuit...

Dacă bărbaii supoartă mai curând această ilegalitate, pentru femei însă lipsa cununii religioase este o durere reală, o pată grea pe conștiință, o umilire pe care cu greu o mărturisesc.

Când citim noi orașenii, că într'un colț depărtat al țării s'a făcut o asemenea serbare, cu greu ne putem închipui atmosfera de sâmbătoare și mai ales adâncul sentiment de fericire a unor sufletele mereu coplesite de griji materiale, de un trai mereu închinat muncii. Cei cari au forța morală și materială să execute aceste cununii târzii, fac o operă socială cu profunde repercursiuni în păturile muncitoare și un legământ mai mult de solidaritate umană. În departatele continente, pe unde trăesc încă triburi sălbatice, călătorii îndrăzneți cari le-au cercetat au putut constata că și acei idololatrici au străvechi obiceiuri cari îi obligă la căsătorii așa zise religioase.

Orcât de întunecat ar fi conștiința ființei omeneste, un îndemn superior îi impune un oarecare ceremonial pentru ca o pereche să conviețuiască înconjuraț de semenii lor. În țările civilizate concubinajul este dovada unei sălbătăcii cu adevărat jignitoare demnității omeneste.

* FOIȘOARA *

Despre viața bizantină

Istoriograful și profesorul, dl N. Iorga, este cunoscut în acelaș timp și ca unul dintre cei mai de seamă cercetători ai vieții bizantine.

Publicația sa, în limba franceză, cuprinde trei volume, sub titlul *Histoire de la vie byzantine*, și *Byzance après Byzance*.

Opera dlui profesor N. Iorga despre Bizanț, constată unul dintre recenzenții săi, — dl Radu Dragnea, — rectifică și rătașcirile veacului al XIX-lea despre împărăția creștină a Bizanțului.

Din recenziunea dlui R. Dragnea, — de curând apărută în revista bucușteană de sub direcția dlui I. Gigurtu, — redăm pasagiile de mai jos:

Nu s'a insistat îndeajuns asupra intelectualilor noștri cari în cursul acestui secol s'au lepădat de tradiția bizantină ca de o haină orientală, îmbrăcând una nouă confecționată pe măsură europeană și ne-

ținând seama că popoarele aparținând culturii occidentale nu au renunțat niciodată, nici chiar după marea revoluție franceză, la moștenirea romană. Soluția de continuitate occidentală săvârșită astfel de acei intelectuali deabia deacum încolo va fi reparată, umplând-o lucrările dlui Nic. Iorga. Ele leagă firul rupt între veacuri și fac ca să se știe peremptoriu că fără Bizanț poporul român ar fi o adunătură barbară și păgână fără certificat de naștere într'o comunitate de civilizație.

Între slavi și greci, românii parcă sânt predestinați să țină calea anevoioasă a adevărului, și deaceia dl Iorga nu se lovește de această dificultate a rasei. În primul volum, închinat imperiului ecumenic justinian, dă da partea de merit elementului roman, la formația a ceea ce numește atât de fericit „sinteza bizantină”, alături de elementele grecesc și oriental. Cu toate că dl Iorga a constatat în mai multe locuri, bunăoară în Grecia de azi, că ceea ce a devenit specific bizantin pleacă din Atena clasică, în *Histoire de la vie byzantine* urmărește pe concret, din caz în caz, cum această viață continuă, în aria publică, Roma cezariană. Este o înrăurire

reciprocă între ecumenicitatea creștină și imperialismul roman. Sinteza pominită este pentru dl Iorga veșnic deschisă, receptivă de adaosuri noi. Următorea pagină din *Grecia de azi* va lămurii deplin cugetarea dsale:

„Apusul are (în istoria evului mediu) atâta loc cât inovează, iar Bizanțul cât păstrează. Bizanțul e consolidare ca pentru toate vremile: bătrânețea lui e numai aparentă. El e o concepție ce poate primi toate națiunile: e idee romană, biserică ortodoxă, cultură clasică grecească și, pe lângă toate elementele acestea, el prezintă și posibilitatea de conlucrare a tuturor raselor. Deci el nu poate îmbătrâni niciodată, el nu se poate istovi niciodată, ci continuă a servi ideea romană în orient”.

Se știe că dl N. Iorga a făcut, în marea sinteză de istorie universală și în alte lucrări, teoria nouă a Romanilor populare, a căror vitalitate la noi transpare până în titulatura statului muntean, de domnie a toată Țara românească (*Dominatio totius terrae romanae*).

Și când te gândești că nu numai latinistiștii duiosi din vremea romantismului istorico-filologic, dar până și unii scriitori

de astăzi care își asumă răspunderea critică, precum e dl E. Lovinescu și dl G. Ibrăileanu, socotesc apartinența noastră la familia culturală răsăriteană drept orce întrerupere de comunicare cu latinitatea... Cel dintâi, dl Lovinescu, a scris o „istorie a civilizației române” în care n'a reușit să disocieze latinismul de catolicism. Locul romanticilor l-au luat raționalistiștii, care surprimă realitățile organice. Față de ei opera dlui Iorga este o adevărată reacțiune a bunului simț.

Figuri politice, militare, literare și de muritori de rând sânt atinse, în *Histoire de la vie byzantine* și în *Byzance après Byzance*, de un dar propriu, portretistic care le recrează, le dă a doua oară viață. Nu ajunge că dl Iorga pregătește o istorie a literaturii bizantine, din care câteva medalioane s'au publicat în *Byzantion*, dar și în cele trei volume schițează autori și scrieri sub semnul valorificării. Istoricii se bucură de o favoare deosebită din partea confratelui lor în gen. Proeminentă este și fizionomia intelectuală a marelui patriarh Fotie, care, pe baza nouilor cercetări americane, este pentru dl Iorga primul critic literar din evul mediu.

Prețioasa Carte de Rugăciuni, trimisă parohiilor din Arhiepiscopie, se bucură de-o însuflețită primire din partea bunilor credincioși dela sate. Li se recomandă în deosebi ediția cu 70 lei, legată în pânză.

Manuale aprobate de Sfântul Sinod în cursul anului 1935

Tabloul manualelor de religie pentru curs primar și secundar, aprobate de Sf. Sinod este următorul:

1. Istoria V. și N. Testament, cl. I-a sec. Pr. I. N. Vasilescu;
2. Istoria Bisericii Române cl. IV-a sec. Pr. I. Ionescu;
3. Parabolele și învăț. D. I. Hristos cl. II-a sec. Pr. H. Popescu și I. N. Vasilescu;
4. Istoria Bisericii Universale cl. III. sec. (idem);
5. Dogmele Bisericii Creștine cl. V sec. (idem);
6. Apologetica, cl. VII sec. (idem);
7. Apologetica cl. VIII sec. (idem);
8. Parabolele și învăț. D. I. Hristos, cl. II Pr. I. Ionescu;
9. Istoria V. și N. Testament, cl. I sec. Pr. N. Hodoroabă;
10. Parabolele și învăț. D. I. Hristos cl. II sec. (idem);
11. Istoria Bisericii Universale cl. III sec. (idem);
12. Istoria Bisericii Române cl. IV sec. (idem);
13. Istoria V. și N. Testament, cl. I sec. Pr. P. Tincocă;
14. Parabolele și învăț. D. I. Hristos, cl. II sec. (idem);
15. Istoria Bisericii Universale, cl. III sec. (idem);
16. Călăuza Catihetului cl. I prim. Pr. P. Crâșmariu; de același;
17. Istoriore biblice, cl. II prim.
18. Istoriore biblice, cl. III prim.
19. Istoriore biblice cl. IV prim.
20. Istoriore bisericesti, cl. V prim.
21. Istoriore bisericesti cl. VI prim.
22. Morala creștină cl. VII prim.
23. Istoria V. și N. Testament, cl. I sec. Pr. Econ D. Georgescu;

24. Parabole și învăț. D. I. Hristos, cl. II sec. (idem).
25. Istoria Bisericii Universale, cl. III sec. (idem);
26. Dogmele Bisericii Creștine, cl. V. sec. (idem).
27. Morala Creștină, cl. VI sec. (idem);
28. Istoria N. și V. Testament, cl. I secundară Dl. D. Stănescu;
29. Parabolele și învăț. D. I. Hristos, cl. II secundară, (idem);
30. Istoria Generală a Bisericii, cl. III secundară, (idem).
31. Istoria V. și N. Testament cl. I sec. Pr. Crețu și C. Tinescu-Lucaci;
32. Parabolele și învăț. D. I. Hristos, cl. II (idem);
33. Istoria Bisericii Universale, cl. III secundară, (idem);
34. Istoria Bisericii Universale cl. III secundară Pr. T. Chiricuță și T. Bulat;
35. Parabolele și învăț. D. I. Hristos, cl. II secundară, Pr. T. Chiricuță;
36. Istoria Bisericii Române, cl. IV secundară, (idem);
37. Dogmele Bisericii Creștine, cl. V. secundară, (idem);
38. Morala Creștină, cl. VI secundară (idem);
39. Istoria V. și Noul Testament, cl. I secundară, (idem);
40. Istoria V. și N. Testament, cl. I secundară Pr. Manea Popescu;
41. Dogmele Bisericii Creștine, cl. V sec. (idem);
42. Apologetica, cl. VIII sec. (idem);
43. Istoria V. și N. Testament, cl. I sec. Pr. C. Costache;
44. Istoria Bisericii Creștine, cl. III sec. (idem);
45. Istoria Bisericii Române, cl. IV sec. Pr. Econ. D. Georgescu.
46. Istoria V. și N. Testament cl. I Pr. P. Partenie și I. F. Florescu;
47. Parabolele și învăț. Mânt. cl. II sec. (idem);
48. Istoria Bisericii Universale, cl. III sec. (idem);
49. Dogmele Bisericii Creștine, cl. V sec. (idem);
50. Istoria Bisericii Universale, cl. III sec. Pr. C. Dron;
51. Istoria Bisericii Române, cl. IV sec. Pr. C. Dron;
52. Morala Creștină, cl. VI sec. Pr. C. Dron Pr. C. Vuiescu și Diac. Gheorghiuță.

Tatăl, prin Care iubim pe aproapele, pe frații noștri, iar prin iubirea către frați, către aproapele, descoperim iubirea față de Dumnezeu.

„Dacă ne iubim unul pe altul, Dumnezeu într-un mod parțial. Aci el se îndreaptă spre Dumnezeu, dar întoarce spatele către om, e gata să iubească pe Dumnezeu, dar nu iubește pe om; ia față de om o atitudine de indiferență, de cruzime. Așa a fost în evul mediu. Aci el se îndreaptă spre om, e gata să iubească pe om și să-l servească, dar lui Dumnezeu îi întoarce spatele, e dușman ideii de Dumnezeu, considerând-o ca idee dăunătoare binelui omenesc. Așa a fost în timpul mai nou în umanism, în socialism umanist.

Desprinzând cu totul iubirea de om pe lângă iubirea față de Dumnezeu, oamenii atacă creștinismul, învinovătesc creștinismul de relele pentru care ei înșiși sânt vinovați. —

Intoleranța, fanatismul și cruzimea, pe care le-au manifestat creștinii în istorie, au fost urmarea incapacității naturii de a cuprinde plinătatea adevărului creștin despre iubire și libertate.

Omul și-a însușit numai o parte din adevărul creștin; însă plinătatea adevărului, plinătatea luminii s'a dovedit accesibilă numai pentru puțini.

Omul e capabil să denatureze și cel mai înalt adevăr, și să-l facă armă a pasiunilor sale.

Când se atacă creștinismul din evul mediu și se reproșează credinței creștine rugurile închiziției, siluirea conștiinței, fa-

natismul și intoleranța, raportul de violență față de om, chestiunea se pune greșit și de obicei nu e înțeles cu destulă claritate ceea ce se spune.

Atacul contra creștinismului din evul mediu, pe motivul constatării faptelor neîndoelnice, deși câteodată cam exagerate, nu e atac contra creștinismului, ci contra oamenilor din evul mediu, contra creștinilor, nu contra creștinismului.

Caracteristica catolicismului din evul mediu era falsul principiu teoretic, conform căruia biserica era concepută prea asemănătoare cu statele, și papei i se atribuia dominație asupra lumii.

Lumea din evul mediu era o lume barbară de instincte violente și sângeroase. Biserica a încercat să organizeze această lume înclinată spre anarhie, să mlădieze silnicia instinctelor ei, să încreștineze. Totuși numai în parte i-a succedat bisericii această încercare, căci împotrivirea neluminatei naturi omenești a fost foarte mare.

Formal, lumea din evul mediu se considera creștină, dar în esență era pe jumătate creștină, pe jumătate barbară. Deci nu creștinismul poartă vina că n'a putut să facă prin violență lumea creștină. Adevărul lui Hristos a fost falsificat, — vina a fost a creștinilor, nu a creștinismului.

Temelia divină a bisericii a rămas neclintită, nedesfigurată de oameni sau de cultura umană. Glasul evangheliei lui Hristos a răsunat curat ca și înainte. Fără biserica, fără creștinism, lumea barbară și violentă din evul mediu s'ar fi înecat în sânge, cultura spirituală ar fi dispărut cu totul. Doar cultura antică greco-romană, în înălțimile ei a fost păstrată de biserică și predată timpurilor noi. Singurii savanți, filosofi, oameni de cultură ai evului mediu au fost călugării. Mulțumită creștinismului s'a putut forma chipul cavalerului, în care barbaria și asprimea au fost inobilate.

„POPORUL”

Institut de credit și casă de schimb s. p. a. Săliște

Bilanț la 30 Iunie 1935

Activ. Cassa: a) Numerar efectiv Lei 91,840— b) Disponibil la Banca Națională a României Lei 1,242— total Lei 93,082— Portofoliul de titluri: I. Titluri românești: Efecte Publice v. n. Lei 5,000—, Lei 4,400— Titluri necontate la bursă Lei 45,200— II. Titluri streine v. n. Coroane 99,100— Lei 1. Total Lei 49,601— Portofoliul de scont: plătil în țară: Cambii fără garanții Lei 142,045— Efecte reescontate: Reescont la Banca Națională a României [cota rămasă] Lei 1,395,276— Reescont la Creditul Industrial [redus] Lei 355,307— Total Lei 1,750,583— Debitori: din țară: Debitori fără garanție Lei 31,755— Debitori cu garanție ipotecară Lei 48,658— Total Lei 80,413— Debitori beneficiind de Legea lichidării datorilor din 7 Aprilie 1934 [cota rămasă] Lei 7,608,504— Pierderi rezultând din aplicarea Legii lichidării datorilor Lei 1,604,842— Imobile: a) Imobile necesare exercitării comerțului de bancă Lei 346,401— b) Alte imobile Lei 51,417— Total Lei 397,818— Mobilier amortizat Lei 1— Conturi diverse Lei 29,603— Cheltuieli de Administrație Lei 54,323— Totalul activului Lei 11.810,815—

Pasiv: Capital Social Lei 5,000,000— Fond de rezervă Lei 1,427,564— Fonduri de ajutorare: Fondul D. Banciur Lei 27,000— Fond de binefaceri Lei 7,925— Total Lei 34,925— Depuneri spre fructificare: din țară [cota rămasă] Lei 2 457,339— Debitori: în țară: a) la vedere Lei 576,936— b) pe termen [Fond de pensii] Lei 496,125— Total Lei 1,063,061— Angajamente de reescont: în țară: a) La Banca Națională a României [cota rămasă] Lei 1,395,276— b) Giruri la Creditul Industrial [redus] Lei 355,307— Total Lei 1,750,583— Dividende neridicate: Lei 4,886— Conturi diverse: Lei 7,335— Dobânzi și beneficii diverse: Lei 65,122— Totalul pasivului Lei 11.810,815—

Conturi de ordine: Activ. Cauțiuni statutare Lei 260,000— Cambii de circulație și garanții reescontate Lei 6,271,619— Ipoteci, cesiuni, mărfuri și garanții diverse Lei 3,964,239— Total Lei 10,495,858. Pasiv: Deponenți de cauțiuni statutare Lei 260,000— Deponenți de cambii de circulație și garanții reescontate Lei 6,271,619— Deponenți de ipoteci, cesiuni, mărfuri și garanții diverse Lei 3,964,239— Total Lei 10,495,858.

Pentru contabilitate:
[ss.] N. Hociotă,
contabil, contabil autorizat.
Consiliul de Administrație.

[17] 1—1

Citiți, sprijiniți și respândiți ziarul
Telegraful Român

Nr. 1850—1935 port.

[18] 1—1

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu, prin această publică, că în baza deciziunii Nr. 767/1934 și Nr. G. II 10192/1934 a judecătoarei mixte Sibiu în favorul reclamantului Marta Silvășan, cu dom. în Sibiu, repr. prin avocatul Dr. Pompiliu Simonetti Sibiu, contra Fabrica de covoare „Sudetia” pentru incasarea creanței de Lei 9107 și accesorii, se fixează termen de licitație pe 6 Septembrie 1935 ora 3 d. m. la fața locului în Cisnădie Nr. 535, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 53 covoare în valoare de 15.900 Lei. În caz de nevoie și sub prețului de estimare.

Pretențiunea, care e de incasat, face 3659 Lei capital dobânzile cu 7% socotind din 27 Ianuarie 1934, după capitalul întreg de Lei 9107, iar spețele până acum stabilite de 100 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost sechestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. XXI 1908 § 20.

Sibiu, la 16 August 1935.

Baku, portărel.

Au apărut următoarele compoziții muzicale de Timotei Popovici:

1. Cântările liturgiei

pentru voci mixte

ediție nouă primenită și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200—

2. Cântările liturgiei

pentru 3 voci egale

ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100—
De vânzare la Librăria Arhidiecezană Sibiu

Cereși, dela Librăria Arhidiecezană Sibiu, cartea acum apărută:

ISTORIA BISERICII și a vieții religioase a românilor din Transilvania, — lucrare datorită distinșului scriitor și istoric Ștefan Meș.

Intellectualii noștri, preoți și mirenii, precum și bibliotecile populare, au prilej de-a procura această prețioasă carte ce li se recomandă cu toată căldura.

[După prof. Berdaev].